

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Jeg vilde jo tro, det var en Selvfølge, at naar jeg for mit Vedkommende kræver, at man skal give Frihed for Afsætningen, saa forstaaes der derved — og det mener jeg dog alle, som har deres sunde Fornuft i Behold, kan forstaa — Ophævelse i de Indskrænkninger i Friheden, som vi herhjemme har gennemført, og ikke andet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, om han ikke vil svare paa det Spørgsmaal, jeg har stillet ham: Hvis vi giver fri for alle Restriktioner herhjemme, saaledes at vi altsaa kan købe frit i Udlandet, hvorledes skal vi saa faa en eneste dansk Vare ind i England og Tyskland i Øjeblikket? Nu forekommer det mig nemlig, at de Herrer har løbet tilstrækkeligt længe rundt i Landet og holdt Folk for Nar med deres forbandende Sludder paa dette Omraade.

Formanden: Den sidste Taler anvendte lovlige stærke Udtryk.

Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Det ærede Medlem Hr. Rager burde vide, at hvis vi giver Frihed for Afsætning her i Landet af udenlandske Varer, saa har vi ikke anden Form for Betaling, end at vi maa eksportere Varer. Derfor kommer der som Følge af udvidet Import ganske automatisk en udvidet Eksport. Det er noget, som man klart beviste for halvandet Hundrede Aar siden, dengang man brød med Merkantilismen; men trods dette vover man endnu i Dag i den danske Rigsdag at føre merkantilistisk Politik, som om man fuldstændig har glemt Historiens Lære.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Jeg vil gerne have Lov at takke det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, for nu kom han derhen, hvor han skulde. Nu sagde han nemlig, at vi kunde, naar vi købte Varer, kun betale dem ved at eksportere andre Varer. Men i det Øjeblik vore to

Hovedmarkeder nu har indrettet sig paa en anden Vis og ikke tillader Import af vore Varer, vil der kun ske det, at de Betalingsmidler, vi har givet ud, vil ligge i Banker i Udlandet, og da der ikke maa købes Varer hos os til Import, fordi der ingen Aftaler maa sluttes, vil de enten blive forlangt indløst med Guld, og saa kan vi klare Situationen, saa længe vi har Guld, eller ogsaa, hvis vi nægter at indløse med Guld, vil i Løbet af ganske kort Tid vore Veksler, Anvisninger etc. blive ganske værdiløse i Udlandet; for naar de udenlandske Borgere paa Grund af Statsforanstaltninger ikke maa købe her, har de ikke Brug for vore Anvisninger, og saa hører vore Køb i Udlandet op ganske af sig selv. Men det ærede Medlem skylder endnu en Gang et Svar.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Hvis det ærede Medlem Hr. Rager havde beskæftiget sig en lille Smule med økonomiske Spørgsmaal, vilde det ærede Medlem være klar over, at Forholdet mellem Eksport og Import, for saa vidt Staten ikke greb ind, altid har reguleret sig selv. Dette er sikkert ogsaa et Forhold, som det ærede Medlem Hr. Rager har været klar over for mange Aar siden, men som han har glemt i den sidste Tid, hvor det er blevet en Livsbetingelse for Det radikale Venstre at benægte Fakta.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen skal jeg sige, at det er rigtigt, at gennem Tiderne har Import og Eksport reguleret sig selv, indtil Staterne greb ind. Der har for øvrigt tidligere været Episoder — nu ler det ærede Medlem Hr. Gregersen paa en særlig Maade, som jeg ikke skal betegne, saa kniber det —, det er ganske rigtigt, det har der været. Men nu har Staterne grebet ind (*Oluf Pedersen:* Ja, desværre). Ja, desværre, deri er vi enige, desværre har Staterne grebet ind, og desværre deriblandt vore to Hovedmarkeder, og da det er vore Hovedmarkeder, der lukker af og bestemmer, hvad vi kan afsætte dér, saa nytter alle de gamle Teorier ikke over for den nuværende Situation, saa længe den varer. Det, som er en Sandhed, naar Handelen er fri, er en Floskel, som hænger det ærede Medlem ud af Halsen under de nuværende Forhold.